

ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 406/2009/ES

ze dne 23. dubna 2009

o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽³⁾, je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností.

- (2) Společenství zastává názor, který byl naposledy vyjádřen zejména Evropskou radou v březnu 2007, že za účelem dosažení tohoto cíle by celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu neměl být vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací, což znamená, že celkové emise skleníkových plynů by měly být do roku 2050 sníženy nejméně na 50 % úrovně roku 1990. Emise skleníkových plynů ve Společenství, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, by se měly snižovat i po roce 2020 v rámci činnosti, kterou Společenství vyvíjí jako příspěvek ke splnění tohoto globálního cíle v oblasti snižování emisí. Rozvinuté země, a tedy i členské státy Evropské unie, by měly nadále určovat směr a společně se zavázat, že své emise skleníkových plynů sníží do roku 2020 o 30 % v porovnání s úrovní roku 1990. Měly by tak učinit rovněž proto, aby společně snížily své emise do roku 2050 o 60 až 80 % v porovnání s úrovní roku 1990. K tomuto snižování emisí by měla přispívat všechna hospodářská odvětví, včetně mezinárodní námořní a letecké dopravy. Letecká doprava se na snižování emisí podílí díky svému zahrnutí do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“). Pokud členské státy do 31. prosince 2011 neschválí mezinárodní dohodu Mezinárodní námořní organizace, která by do svých cílů v oblasti snižování emisí zahrнула rovněž emise z mezinárodní námořní dopravy, nebo pokud Společenství do stejného dne neschválí žádnou takovou dohodu uzavřenou v rámci UNFCCC, měla by Komise předložit návrh na zahrnutí emisí z mezinárodní námořní dopravy do závazku Společenství v oblasti snížení emisí s cílem, aby navrhovaný akt vstoupil v platnost do roku 2013. Uvedený návrh by měl minimalizovat veškeré nepříznivé dopady na konkurenceschopnost Společenství a přihlížet rovněž k potenciálním přínosům pro životní prostředí.

- (3) Mimoto Evropská rada v březnu 2007 schválila za účelem dosažení tohoto cíle jako cíl Společenství 30 % snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ve srovnání s úrovní roku 1990, což představuje jeho příspěvek k celosvětové a komplexní dohodě pro období po roce 2012, pokud se ke srovnatelnému snížení emisí zaváže další rozvinuté země a pokud hospodářsky vyspělejší rozvojové země přispějí úměrně své odpovědnosti a schopnostem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

⁽³⁾ Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (4) Evropská rada v březnu 2007 zdůraznila, že Společenství je odhodláno přeměnit Evropu ve vysoce energeticky účinnou ekonomiku s nízkými emisemi skleníkových plynů, a rozhodla, že až do uzavření celosvětové a komplexní dohody pro období po roce 2012, a aniž je dotčen její postoj v mezinárodních jednáních, Společenství přijímá pevný nezávislý závazek dosáhnout do roku 2020 snížení emisí skleníkových plynů o nejméně 20 % ve srovnání s rokem 1990.
- (5) Klíčovým prvkem pro splnění požadavků stanovených tímto rozhodnutím členskými státy je zvyšování energetické účinnosti. Komise by proto měla pečlivě sledovat, jak pokračuje úsilí o splnění cíle snížit spotřebu energie o 20 % do 2020, a v případě nedostatečného pokroku by měla navrhnout další opatření.
- (6) Směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾ vytvořila systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, který zahrnuje některá odvětví hospodářství. Aby bylo cíle snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 o 20 % oproti úrovni roku 1990 dosaženo co nejhospodárněji, měla by ke snížení emisí přispět všechna odvětví hospodářství. Členské státy by proto měly zavést dodatečné politiky a opatření za účelem dalšího omezení emisí skleníkových plynů ze zdrojů, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES.
- (7) Úsilí každého členského státu by mělo být určeno ve vztahu k úrovni jeho emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, z roku 2005 s vyloučením emisí ze zařízení, která v 2005 již existovala, avšak byla do systému Společenství zahrnuta až na období 2006–2012. Roční emisní přídělky platné na období 2013–2020 vyjádřené v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého by měly být stanoveny na základě přehodnocených a ověřených údajů.
- (8) Úsilí členských států o snížení emisí by mělo být založeno na zásadě vzájemné solidarity a potřebě udržitelného hospodářského růstu na území Společenství při zohlednění relativního HDP na obyvatele v jednotlivých členských státech. Členským státům, které mají v současnosti relativně nízký HDP na obyvatele, a tudíž předpoklady k vysokému nárůstu HDP, by mělo být povoleno své emise skleníkových plynů oproti roku 2005 zvýšit, ale tyto členské státy by měly toto zvýšení omezit a přispět k nezávislému závazku Společenství v oblasti snížení emisí. Členské státy, které mají v současnosti relativně vysoký HDP na obyvatele, by měly své emise skleníkových plynů v porovnání s rokem 2005 snížit.
- (9) Aby bylo nadále zajištěno, že je podíl na úsilí při provádění nezávislého závazku Společenství v oblasti snížení emisí
- spravedlivě rozdělen mezi členské státy, nemělo by být po žádném členském státě vyžadováno snížení emisí skleníkových plynů v roce 2020 o více než 20 % oproti úrovni roku 2005 a žádnému členskému státu by nemělo být povoleno zvýšit emise skleníkových plynů v roce 2020 o více než 20 % oproti úrovni roku 2005. Ke snížením emisí skleníkových plynů by mělo dojít v období 2013–2020. Každému členskému státu by se mělo povolit přenést z následujícího roku množství odpovídající nejvýše 5 % jeho ročního emisního přidělu. Členskému státu, jehož emise nedosahují ročního emisního přidělu, by se mělo povolit přenést svůj přebytek snížení emisí do následujících let.
- (10) Aby bylo možno vyrovnávat rozdíly mezi jednotlivými členskými státy v nákladech na snížení, měly by mít členské státy možnost převést část svého ročního emisního přidělu na jiný členský stát prostřednictvím umožnění vyšší geografické pružnosti a jako prostředek ke zvýšení celkové nákladové efektivity souhrnného závazku Společenství. Transparentnost těchto převodů by měla být zajištěna prostřednictvím povinnosti oznamovat převody Komisi a povinnosti vést záznamy o nich v registrech obou zúčastněných členských států. Tyto převody se mohou uskutečnit oboustranně výhodným způsobem, například formou aukce, přes prostředníky na trhu nebo formou dvoustranných ujednání.
- (11) V Unii by mělo dojít k výraznému snížení emisí skleníkových plynů. Je třeba omezit používání kreditů z projektů a využívat je pouze jako doplněk činnosti na domácím poli. Unie je stále odhodlána průběžně zlepšovat mechanismus čistého rozvoje (CDM) a bude usilovat o jeho zkvalitnění i v rámci vhodných mezinárodních postupů. Je důležité, aby kredity z projektových činností využívané členskými státy představovaly skutečné, ověřitelné, dodatečné a trvalé snížení emisí, měly jednoznačný přínos z hlediska udržitelného rozvoje a neměly žádné významné nepříznivé dopady na životní prostředí a sociální dopady. Členské státy by měly rovněž informovat o kritériích kvality, jež uplatňují na využívání těchto kreditů.
- (12) Aby byla členským státům při provádění jejich závazků poskytnuta pružnost, aby byl podpořen udržitelný rozvoj ve třetích zemích, zejména rozvojových, a aby byla poskytnuta jistota investorům, mělo by Společenství nadále uznávat určité množství kreditů z projektů snižování emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, než bude dosaženo nové mezinárodní dohody o změně klimatu (dále jen „mezinárodní dohoda o změně klimatu“). Členské státy by měly zajistit, že jejich politiky na nákup těchto kreditů zvýší spravedlivé zeměpisné rozšíření projektů, zejména díky zvyšování podílu certifikovaných snížení emisí (CER) zakoupených od nejméně rozvinutých zemí a malých ostrovních rozvojových zemí, a podpoří dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Členské státy by tudíž měly mít možnost používat kredity vydané za snížení emisí skleníkových plynů, kterých bylo dosaženo v období 2008–2012 a které jsou výsledkem projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během uvedeného období. Členské státy by také měly mít možnost používat kredity vydané za snížení emisí skleníkových plynů, kterých bude dosaženo po období 2008–2012 a které jsou výsledkem projektů, jež byly zaregistrovány během období 2008–2012, a výsledkem typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během uvedeného období.
- (14) V nejméně rozvinutých zemích bylo provedeno velmi málo projektů CDM. Společenství podporuje spravedlivé rozdělení projektů CDM, a to i prostřednictvím Globální aliance pro změnu klimatu, jak je stanoveno ve sdělení Komise ze dne 18. září nazvaném „Založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy“, a proto je vhodné zajistit přijatelnost kreditů z projektů, které se začnou uskutečňovat až po období 2008–2012 v nejméně rozvinutých zemích a které patří mezi projekty způsobilé pro použití v systému Společenství během uvedeného období. Tato přijatelnost by měla pokračovat buď do roku 2020, nebo do přijetí příslušné dohody se Společenstvím, podle toho, co nastane dříve.
- (15) Za účelem poskytnutí větší pružnosti členským státům a pro podporu udržitelného rozvoje v rozvojových zemích by mělo být členským státům umožněno používat dodatečné kredity z projektů vyplývajících z dohod uzavřených Společenstvím se třetími zeměmi. Bez mezinárodní dohody o změně klimatu, která určuje přidělené množství pro rozvinuté země, nemohou projekty společné realizace po roce 2012 pokračovat. Kredity za snížení emisí skleníkových plynů pocházející z těchto projektů by však měly být nadále uznávány prostřednictvím dohod se třetími zeměmi.
- (16) Je důležité, aby si členské státy zachovaly možnost používat kredity CDM, jelikož se tak napomůže zajištění trhu pro tyto kredity po roce 2012. Aby byl zajištěn tento trh a další snižování emisí skleníkových plynů na území Společenství, a tím podpořeno provádění cílů Společenství v oblastech obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti, energetické bezpečnosti, inovace a konkurenceschopnosti, navrhuje se povolit, aby členské státy až do uzavření mezinárodní dohody o změně klimatu ročně využily kredity za snížení emisí skleníkových plynů pocházející z projektů ve třetích zemích až do výše 3 % emisí každého členského státu, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES v roce 2005, nebo v jiných členských státech. Členským státům by mělo být povoleno převést nevyužitou část tohoto množství na jiný členský stát. Některé členské státy se zápornou mezní hodnotou nebo s kladnou mezní hodnotou nejvýše 5 %, jak je stanoveno v tomto rozhodnutí, by měly mít povoleno vedle výše uvedených kreditů každoročně využívat dodatečné kredity do výše 1 % svých ověřených emisí za rok 2005 z projektů v nejméně rozvinutých zemích a malých ostrovních rozvojových zemích, za předpokladu splnění jedné ze čtyř podmínek stanovených v tomto rozhodnutí.
- (17) Tímto rozhodnutím by neměly být dotčeny přísnější cíle stanovené na úrovni členských států. Pokud členské státy omezují své emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, v rámci plnění přísnějšího cíle nad rámec povinností stanovený tímto rozhodnutím, neměla by se omezení používání kreditů za snížení emisí skleníkových plynů, která stanoví toto rozhodnutí, vztahovat na dodatečné snižování emisí k dosažení tohoto vnitrostátního cíle.
- (18) Ke zvýšení nákladové efektivity při dosahování vnitrostátních cílů, zejména v případě členských států s velmi náročnými cíli, mohou členské státy využít kredity pocházející z projektů na úrovni Společenství ve smyslu článku 24a směrnice 2003/87/ES.
- (19) Jakmile bude dosaženo mezinárodní dohody o změně klimatu, měly by členské státy přijímat kredity za snížení emisí pouze ze zemí, které uvedenou dohodu ratifikovaly, a podle společného přístupu.
- (20) Tím, že některá ustanovení tohoto rozhodnutí odkazují na přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím, není dotčena možnost, aby tuto dohodu uzavřely i členské státy.
- (21) Po přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu pro období po roce 2012 by se měly Společenství a jeho členské státy podle uvedené dohody podílet na financování měřitelných, vykazatelných, ověřitelných a vnitrostátní situaci odpovídajících opatření ke snížení emisí skleníkových plynů v rozvojových zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly, v souladu s cílem omezit celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu na 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací.
- (22) Po přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu pro období po roce 2012 by se měly Společenství a jeho členské státy podle uvedené dohody podílet na financování pomoci rozvojovým zemím, které uvedenou dohodu ratifikovaly, a zejména na financování pomoci poskytované společenstvím a zemím nejvíce ohroženým změnou klimatu, s cílem podpořit jejich strategie na přizpůsobení se a snižování rizik.

- (23) Pokud Společenství neschválí žádnou mezinárodní dohodu o změně klimatu do 31. prosince 2010, měla by Komise předložit návrh na začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím do závazku Společenství v oblasti snížení emisí, v souladu s harmonizovanými postupy, který bude založen na činnosti, která probíhá v rámci UNFCCC, přičemž je třeba zajistit trvalost a ekologickou vyváženost příspěvků využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví a zároveň důsledné monitorování a přesnou evidenci, s cílem aby navrhovaný akt vstoupil v platnost od roku 2013. Komise by měla posoudit, zda je třeba odpovídajícím způsobem upravit příspěvek jednotlivých členských států.
- (24) Pokrok v provádění závazků podle tohoto rozhodnutí by měl být každoročně vyhodnocen na základě zpráv podaných podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu⁽¹⁾. Každé dva roky by mělo být provedeno posouzení plánovaného pokroku a provádění tohoto rozhodnutí by mělo být komplexně vyhodnoceno v roce 2016.
- (25) Případné úpravy oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES by měly být doprovázeny odpovídajícími úpravami maximálního množství emisí skleníkových plynů, na které se vztahuje toto rozhodnutí.
- (26) Po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím by mezní hodnoty emisí členských států měly být přizpůsobeny tak, aby bylo dosaženo závazku Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů stanoveného v uvedené dohodě, při zohlednění zásady vzájemné solidarity mezi členskými státy a potřeby udržitelného hospodářského růstu ve Společenství. Množství kreditů z projektů snižování emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, jež každý členský stát může využívat, by mělo být zvýšeno až o polovinu dodatečného úsilí o snížení emisí podle tohoto rozhodnutí.
- (27) Registry zřízené podle rozhodnutí č. 280/2004/ES a ústřední správce jmenovaný podle směrnice 2003/87/ES by se měli využívat k zajištění přesného vykonávání a zaúčtování všech transakcí učiněných při provádění tohoto rozhodnutí.
- (28) Vzhledem k tomu, že závazek Společenství v oblasti snížení emisí ukládá úkoly nejen vládám členských států, ale i orgánům místní a regionální samosprávy a dalším místním a regionálním fóřům a organizacím prosazujícím určité myšlenky, měly by členské státy zajistit spolupráci mezi ústředními a místními orgány na různých úrovních.
- (29) Vedle jednotlivých členských států, vlád a organizací a orgánů na místní a regionální úrovni by se měli do plnění závazku Společenství v oblasti snížení emisí zapojit i účastníci trhu, včetně domácností a jednotlivých spotřebitelů, bez ohledu na úroveň emisí skleníkových plynů, které jim lze přičítat.
- (30) Členské státy by měly zajistit dostatek finančních prostředků na využití nových inovativních technik, které umožní průmyslovým provozovatelům vytvářet nová pracovní místa, čímž se zvýší konkurenceschopnost a podpoří uskutečňování cílů stanovených v Lisabonské strategii.
- (31) Jelikož zvyšování výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů přispívá ke snížení emisí skleníkových plynů zvláště významným způsobem, měly by o ně členské státy usilovat v souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů⁽²⁾.
- (32) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾.
- (33) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení ročních emisních přidělů v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého pro období 2013–2020 a způsobů, jak usnadnit převody částí emisních přidělů mezi členskými státy a zvýšit transparentnost těchto převodů, a k přijetí opatření k provádění ustanovení souvisejících s registry a ústředním správcem. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (34) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

(1) Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

(2) Viz strana 16 v tomto čísle Úředního věstníku.

(3) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí stanoví minimální příspěvek členských států ke splnění závazku Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů během období 2013 až 2020, pokud jde o emise skleníkových plynů ze zdrojů, na které se vztahuje toto rozhodnutí, a pravidla pro uskutečňování tohoto příspěvku a jeho vyhodnocování.

Toto rozhodnutí upravuje rovněž hodnocení a uplatňování přísnějšího cíle Společenství, podle něhož by měly být emise sníženy o více než 20 %, který bude uplatňován poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu vedoucí ke snížení emisí nad rámec povinností podle článku 3, které se odrážejí v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „emisemi skleníkových plynů“ emise oxidu uhličitého (CO₂), metanu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), částečně fluorovaných uhlovodíků (HFC), zcela fluorovaných uhlovodíků (PFC) a fluoridu sírového (SF₆) z kategorií uvedených v příloze I vyjádřené ekvivalentem tun oxidu uhličitého podle rozhodnutí č. 280/2004/ES, s vyloučením emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES;
- 2) „ročním emisním přidělem“ roční maximální povolené emise skleníkových plynů v období 2013–2020 uvedené v čl. 3 odst. 2.

Článek 3

Úrovně emisí pro období 2013–2020.

1. Každý členský stát omezí do roku 2020 své emise skleníkových plynů nejméně o procentní podíl stanovený pro daný členský stát v příloze II tohoto rozhodnutí s ohledem na jeho emise v roce 2005.

2. S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a článku 5 zajistí každý členský stát se zápornou mezní hodnotou podle přílohy II, a to i využitím pružnosti podle tohoto rozhodnutí, že v roce 2013 jeho emise skleníkových plynů nepřesáhnou jeho průměrné roční emise skleníkových plynů z let 2008, 2009 a 2010, které budou vykazány nebo oznámeny a ověřeny podle směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí č. 280/2004/ES.

S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a článku 5 zajistí každý členský stát s kladnou mezní hodnotou podle přílohy II, a to i využitím pružnosti podle tohoto rozhodnutí, že v roce 2013 jeho emise skleníkových plynů nepřesáhnou úroveň definovanou lineární trajektorií s počátkem v roce 2009 na úrovni odpovídající jeho průměrným ročním emisím skleníkových plynů v letech 2008, 2009 a 2010, které budou vykazány a ověřeny podle směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí č. 280/2004/ES, a s koncem v roce 2020 na mezní hodnotě tohoto členského státu stanovené v příloze II.

S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a článku 5 omezí každý členský stát každoročně lineárně své emise skleníkových plynů, a to i využitím pružnosti podle tohoto rozhodnutí, aby zajistil, že jeho emise v roce 2020 nepřesáhnou jeho mezní hodnotu stanovenou v příloze II.

Jakmile budou k dispozici přezkoumané a ověřené údaje o emisích, budou do šesti měsíců přijata opatření pro stanovení ročních emisních přidělů na období 2013–2020 vyjádřených v tunech ekvivalentu oxidu uhličitého.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 13 odst. 2.

3. Během období 2013–2019 může každý členský stát přenést z následujícího roku množství odpovídající nejvýše 5 % jeho ročního emisního přidělu. Pokud se emise skleníkových plynů členského státu nacházejí po zohlednění využití pružnosti podle tohoto odstavce a odstavců 4 a 5 pod úrovní jeho ročního emisního přidělu, může přenést část svého ročního emisního přidělu za daný rok, která překračuje jeho emise skleníkových plynů v tomto roce, do následujících let, a to až do roku 2020.

V letech 2013 a 2014 může členský stát požádat o přenos vyšší než 5 % v případě extrémních meteorologických podmínek, jež zapříčinily značný nárůst emisí skleníkových plynů v těchto letech oproti úrovni let s běžnými meteorologickými podmínkami. Za tímto účelem předloží členský stát Komisi zprávu, v níž tuto žádost zdůvodní. Komise ve lhůtě tří měsíců rozhodne, zda je možné zvýšení přenosu povolit.

4. Členský stát může převést nejvýše 5 % svého ročního emisního přidělu na daný rok na jiný členský stát. Přijímající členský stát může získané množství využít ke splnění svých závazků podle tohoto článku na daný rok nebo na jakýkoli následující rok až do roku 2020. Členský stát nesmí převést žádnou část ročního emisního přidělu, pokud v době převodu nesplňuje podmínky tohoto rozhodnutí.

5. Členský stát může převést část svého ročního emisního přídělu, která převyšuje jeho povolené skleníkové emise na daný rok, na jiné členské státy s přihlédnutím k využití pružnosti podle odstavců 3 a 4. Přijímající členský stát může využít získané množství ke splnění svých závazků podle tohoto článku na daný rok nebo na jakýkoli následující rok až do roku 2020. Členský stát nesmí převést žádnou část svého ročního emisního přídělu, pokud v době převodu nesplňuje podmínky tohoto rozhodnutí.

6. K usnadnění převodů uvedených v odstavcích 4 a 5 a ke zvýšení jejich transparentnosti budou přijata opatření uvádějící metody pro tyto převody.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 13 odst. 2.

Článek 4

Energetická účinnost

1. Komise vydá do roku 2012 zprávu, v níž posoudí pokrok, jehož Společenství a jeho členské státy dosáhly při plnění cíle uvedeného v akčním plánu energetické účinnosti, obsaženém ve sdělení Komise ze dne 19. října 2006, totiž snížit spotřebu energie o 20 % do roku 2020 ve srovnání s projekcemi pro uvedený rok.

2. Komise případně navrhne do 31. prosince 2012 zpřísnění opatření nebo přijetí nových opatření, jimiž bude urychleno zvyšování energetické účinnosti, zejména za účelem pomoci členským státům při plnění závazku Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

Článek 5

Využití kreditů z projektových činností

1. Členské státy mohou využívat tyto kredity za snížení emisí skleníkových plynů k plnění svých povinností podle článku 3:

- certifikovaná snížení emisí (CER) a jednotky snížení emisí (ERU), jak jsou stanoveny ve směrnici 2003/87/ES, vydané na základě snížení emisí do 31. prosince 2012, která byla způsobilá pro použití v systému Společenství během období 2008–2012;
- CER a ERU vydané na základě snížení emisí od 1. ledna 2013 z projektů, jež byly zaregistrovány před rokem 2013, které byly způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012;
- CER vydaná na základě snížení emisí dosažených v projektech provedených v nejméně rozvinutých zemích, která byla způsobilá pro použití v systému Společenství v období 2008–2012, dokud tyto země neratifikují příslušnou dohodu se Společenstvím nebo do roku 2020, podle toho, co nastane dříve;

- dočasná CER (tCER) nebo dlouhodobá CER (lCER) z projektů zalesňování a obnovy zalesnění, pokud se členský stát, který v období 2008–2012 použil tCER nebo lCER ke splnění svých závazků podle rozhodnutí 2002/358/ES⁽¹⁾, zaváže, že bude tyto kredity před uplynutím jejich doby platnosti nadále nahrazovat tCER nebo lCER nebo jinými jednotkami platnými podle Kjótského protokolu a že bude tCER a lCER použité podle tohoto rozhodnutí před uplynutím jejich doby platnosti postupně nahrazovat tCER, lCER nebo jinými jednotkami, které mohou být použity pro splnění těchto závazků. V případě nahrazování pomocí tCER nebo lCER členský stát plynule nahrazuje rovněž tato nová tCER nebo lCER před uplynutím jejich doby platnosti, dokud nejsou nahrazena jednotkami s neomezenou platností.

Členské státy by měly zajistit, aby jejich politiky nákupu těchto kreditů vedly ke spravedlivému zeměpisnému rozložení projektů a k dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu.

2. Vedle odstavce 1 a v případě, že jednání o mezinárodní dohodě o změně klimatu nebudou uzavřena do 31. prosince 2009, může členský stát pro provádění svých povinností podle článku 3 použít dodatečné kredity za snížení emisí skleníkových plynů z projektů nebo dalších činností snižování emisí v souladu s dohodami uvedenými v čl. 11a odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

3. Pokud bude dosaženo mezinárodní dohody o změně klimatu uvedené v článku 1, mohou členské státy od 1. ledna 2013 používat pouze kredity z projektů ve třetích zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly.

4. Roční použití kreditů každým členským státem podle odstavců 1, 2 a 3 nepřekročí celkové množství rovnající se 3 % emisí skleníkových plynů tohoto členského státu v roce 2005 zvýšené o množství převedené podle odstavce 6.

5. Členské státy uvedené na seznamu v příloze III se zápornou mezní hodnotou nebo s kladnou mezní hodnotou nejvýše 5 %, jak je stanoveno v příloze II, smějí vedle kreditů využitých podle odstavce 4 každoročně využívat dodatečné kredity do výše 1 % svých ověřených emisí za rok 2005 z projektů v nejméně rozvinutých zemích a malých ostrovních rozvojových zemích za předpokladu, že je splněna jedna z těchto čtyř podmínek:

- přímé náklady na celkový balíček podle posouzení dopadů provedeného Komisí, připojeného k balíčku prováděcích opatření k cílům Unie v oblasti změny klimatu a energií z obnovitelných zdrojů pro rok 2020, přesahují 0,70 % HDP;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) náklady k dosažení cíle skutečně přijatého pro daný členský stát jsou nejméně o 0,1 % HDP vyšší ve srovnání s nákladově efektivním scénářem podle posouzení dopadů provedeného Komisí uvedeného v písmenu a);
- c) více než 50 % celkových emisí, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, pro daný členský stát je způsobeno emisemi souvisejícími s dopravou nebo
- d) daný členský stát má v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2020 cíl, který překračuje cíl 30 % stanovený směrnicí 2009/28/ES.
6. Každý rok může každý členský stát převést nevyužitou část svého ročního množství rovnající se 3 % uvedeným v odstavci 4 na jiný členský stát. Pokud roční využití kreditů členským státem nedosáhne množství uvedeného v odstavci 4, může členský stát přenést nevyužitou část tohoto množství do následujících let.
7. Členské státy mohou ke splnění svých závazků v oblasti snížení emisí použít rovněž kredity z projektů na úrovni Společenství vydané podle článku 24a směrnice 2003/87/ES, a to bez jakéhokoli množstevního omezení.

Článek 6

Podávání zpráv, hodnocení pokroku, změny a přezkum

1. Členské státy ve svých zprávách podaných podle článku 3 rozhodnutí č. 280/2004/ES uvedou
- a) své roční emise skleníkových plynů, které jsou výsledkem provádění článku 3;
- b) používání, zeměpisné rozdělení a druhy kreditů použitých v souladu s článkem 5 a kritéria kvality, která jsou na ně uplatňována;
- c) předpokládaný pokrok při plnění svých povinností podle tohoto rozhodnutí včetně informací o vnitrostátních politikách a opatřeních a o vnitrostátních projekcích;
- d) informace o dalších plánovaných vnitrostátních politikách a opatřeních, jejichž cílem je snížit emise skleníkových plynů nad rámec závazků podle tohoto rozhodnutí a s ohledem na provádění mezinárodní dohody o změně klimatu uvedené v článku 8.
2. V případě, že členský stát využívá kredity pocházející z typu projektů, které nemohou být použity účastníky systému Společenství, podrobně zdůvodní, proč tyto kredity použil.
3. Komise ve své zprávě předložené podle čl. 5 odst. 1 a 2 rozhodnutí č. 280/2004/ES vyhodnotí, zdali je pokrok dosažený členskými státy dostatečný ke splnění jejich povinností podle tohoto rozhodnutí.

Toto hodnocení zohlední pokrok v politikách a opatřeních Společenství a informace z členských států v souladu s články 3 a 5 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

Každé dva roky počínaje emisemi skleníkových plynů oznámenými pro rok 2013 zahrne toto hodnocení rovněž plánovaný pokrok Společenství v plnění jeho závazku v oblasti snížení emisí a členských států v plnění jejich povinností podle tohoto rozhodnutí.

4. Ve zprávě uvedené v odstavci 3 Komise celkově posoudí uplatňování tohoto rozhodnutí, zhodnotí mimo jiné využití a kvalitu kreditů pocházejících z mechanismu čistého rozvoje, uvede, zda jsou v odvětvích, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, zapotřebí další společné a koordinované politiky a opatření na úrovni Společenství, které by členským státům pomohly splnit jejich závazky podle tohoto rozhodnutí, a případně předloží vhodné návrhy.

5. K provedení tohoto rozhodnutí Komise případně předloží návrhy na změnu rozhodnutí č. 280/2004/ES a přijme změny rozhodnutí 2005/166/ES⁽¹⁾ s tím cílem, aby byly pozměňující akty použitelné ode dne 1. ledna 2013, aby zajistily zejména

- a) rychlejší, účinnější, transparentnější a nákladově efektivnější monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů;
- b) rozvoj odhadů členských států v oblasti emisí skleníkových plynů po roce 2020.

Článek 7

Nápravná opatření

1. Jestliže emise skleníkových plynů členského státu překročí roční emisní přiděl uvedený v čl. 3 odst. 2 při zohlednění pružnosti podle článků 3 a 5, použijí se tato opatření:

- a) od emisního přidělu členského státu na následující rok se odečte množství emisí v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého, o které byl přiděl překročen, vynásobené koeficientem snížení ve výši 1,08;
- b) vypracuje se plán nápravných opatření v souladu s odstavcem 2 tohoto článku;
- c) dočasně se pozastaví možnost dotčeného členského státu převést část svého emisního přidělu a práv nabytých na základě společné realizace/mechanismu čistého rozvoje na jiný členský stát, dokud tento členský stát nedosáhne souladu s čl. 3 odst. 2.

(1) Rozhodnutí Komise 2005/166/ES ze dne 10. února 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. Členský stát, na který se použije odstavec 1, předloží Komisi do tří měsíců hodnocení a plán nápravných opatření, který obsahuje

- a) opatření, která členský stát přijme pro splnění svých specifických závazků podle čl. 3 odst. 2, přičemž přednost mají domácí politiky a opatření a uskutečňování akcí Společenství;
- b) časový plán provedení těchto činností, který umožní každoroční hodnocení pokroku.

Komise může k plánu nápravných opatření daného členského státu vydat stanovisko.

Před vydáním tohoto stanoviska může Komise předložit plán nápravných opatření k vyjádření Výboru pro změnu klimatu zmíněnému v čl. 13 odst. 1.

Článek 8

Úpravy použitelné po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím

1. Do tří měsíců poté, co Společenství podepíše mezinárodní dohodu o změně klimatu, která do roku 2020 povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % ve srovnání s úrovní roku 1990, jak je stanoveno v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007, předloží Komise zprávu, která zhodnotí zejména tyto otázky:

- a) povahu opatření dohodnutých na mezinárodních jednáních a povahu závazků v oblasti snížení emisí přijatých dalšími rozvinutými zeměmi, pokud jsou srovnatelné se závazky Společenství, a závazků hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí přiměřeně přispět k dosažení těchto cílů úměrně své odpovědnosti a schopnostem;
- b) důsledky mezinárodní dohody o změně klimatu, a tedy i možnosti, které jsou zapotřebí na úrovni Společenství, aby bylo možné vyváženým, transparentním a spravedlivým způsobem pokročit k cíli 30 % snížení, přičemž je třeba vzít v úvahu práci vykonanou v rámci prvního kontrolního období Kjótského protokolu;
- c) konkurenceschopnost průmyslové výroby ve Společenství s ohledem na rizika přesunu zdrojů uhlíkových emisí;
- d) dopady mezinárodní dohody o změně klimatu na ostatní hospodářská odvětví Společenství;
- e) dopady na odvětví zemědělství Společenství, včetně rizik přesunu zdrojů uhlíkových emisí;

- f) vhodná ustanovení pro začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím ve Společenství;
- g) zalesňování, obnovu zalesnění, zamezení odlesňování a poškozování lesů ve třetích zemích v případě zavedení mezinárodně uznávaného systému zaměřeného na tuto oblast;
- h) potřebu dalších politik a opatření Společenství vzhledem k závazkům Společenství a členských států v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

2. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu tohoto rozhodnutí podle odstavce 1, přičemž tato změna by měla vstoupit v platnost poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, a měla by vycházet ze závazků v oblasti snížení emisí, které mají být splněny podle uvedené dohody.

Návrh vychází ze zásad transparentnosti, hospodářské účinnosti, nákladové efektivity a spravedlivého rozdělení úsilí mezi členské státy v duchu solidarity.

3. Návrh případně umožní členským státům, aby vedle kreditů stanovených tímto rozhodnutím používaly také CER, ERU nebo jiné schválené kredity z projektů ve třetích zemích, které ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu.

4. Návrh případně obsahuje také opatření, která členským státům umožní využít nevyužitou část dodatečného použitelného množství uvedeného v odstavci 3 v následujících letech nebo převést nevyužitou část tohoto množství na jiný členský stát.

5. Návrh případně obsahuje další opatření potřebná k dosažení povinných snížení v souladu s odstavcem 1 transparentním, vyváženým a spravedlivým způsobem, a zejména prováděcí opatření, která případně stanoví, že členské státy mohou využívat další typy kreditů z projektů nebo jiné mechanismy vytvořené na základě mezinárodní dohody o změně klimatu.

6. Na základě pravidel stanovených v rámci mezinárodní dohody o změně klimatu Komise případně navrhne začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím do závazku Společenství v oblasti snížení emisí podle harmonizovaných variant zajišťujících trvalost a ekologickou vyváženost příspěvku využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví a zároveň důsledné monitorování a přesnou evidenci. Komise posoudí, zda je třeba odpovídajícím způsobem upravit příspěvek jednotlivých členských států.

7. Návrh obsahuje vhodná přechodná a odkládací opatření, která se použijí v souvislosti se vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost.

Článek 9

Postup týkající se využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví v případě, že nebude uzavřena mezinárodní dohoda o změně klimatu

Pokud Společenství do 31. prosince 2010 neschválí žádnou mezinárodní dohodu o změně klimatu, mohou členské státy upřesnit své záměry týkající se začlenění využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví do závazku Společenství v oblasti snížení emisí s ohledem na metody používané při činnostech prováděných v rámci UNFCCC. S přihlédnutím k upřesněním stanoveným členskými státy Komise do 30. června 2011 posoudí podmínky, podle nichž budou emise a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím začleněny do závazku Společenství v oblasti snížení emisí, přičemž se zajistí trvalost a ekologická vyváženost příspěvku využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví a zároveň důsledné monitorování a přesná evidence. Komise případně předloží příslušný návrh s cílem, aby navrhovaný akt vstoupil v platnost od roku 2013. Komise ve svém posouzení zváží, zda je třeba odpovídajícím způsobem upravit příspěvek jednotlivých členských států.

Článek 10

Změny oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES a uplatňování článku 24a uvedené směrnice

Maximální množství emisí každého členského státu podle článku 3 tohoto rozhodnutí se upraví v souladu s množstvím

- a) povolenek na emise skleníkových plynů nebo kreditů za snížení emisí skleníkových plynů vydaných podle článku 11 směrnice 2003/87/ES, které je výsledkem změny rozsahu zdrojů podle této směrnice v souladu s konečným schválením národních alokačních plánů na období 2008–2012 Komisí podle směrnice 2003/87/ES;
- b) povolenek nebo kreditů vydaných podle článků 24 a 24a směrnice 2003/87/ES ohledně snížení emisí v členském státě, na který se vztahuje toto rozhodnutí;
- c) povolenek na emise skleníkových plynů ze zařízení, která nejsou vyloučena ze systému Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES, po dobu, kdy jsou vyloučena.

Komise zveřejní číselné údaje, které jsou výsledkem této úpravy.

Článek 11

Registry a ústřední správce

1. Registry Společenství a členských států zřízené podle článku 6 rozhodnutí č. 280/2004/ES zajišťují přesné zúčtování transakcí podle tohoto rozhodnutí. Tyto informace se zpřístupňují veřejnosti.

2. Ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES vede prostřednictvím nezávislého protokolu transakcí automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto rozhodnutí a v případě potřeby transakci zastaví, aby bylo zajištěno, že nedochází k žádným nesrovnalostem. Tyto informace se zpřístupňují veřejnosti.

3. Komise přijme opatření nezbytná k provedení odstavců 1 a 2.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 13 odst. 2.

Článek 12

Změny nařízení (ES) č. 994/2008

K provedení tohoto rozhodnutí Komise přijme změny nařízení Komise (ES) č. 994/2008 ze dne 8. října 2008 o normalizovaném a bezpečném systému registrů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES⁽¹⁾.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu, zřízený článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 14

Zpráva

Komise vypracuje hodnotící zprávu o provádění tohoto rozhodnutí. V ní mimo jiné posoudí, jak provádění tohoto rozhodnutí ovlivnilo hospodářskou soutěž na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství a na mezinárodní úrovni. Komise předloží svou zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 31. října 2016, případně s připojenými návrhy, zejména zda je vhodné diferencovat cíle členských států pro období po roce 2020.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 11.10.2008, s. 3.

*Článek 15***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 16***Určení**

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

**KATEGORIE PODLE ČL. 2 BODU 1 TOHOTO ROZHODNUTÍ, DÁLE UPŘESNĚNÉ V PŘÍLOZE I,
KATEGORIE 1 AŽ 4 A 6, ROZHODNUTÍ 2005/166/ES**

Energie

— spalování paliva

— přechodné emise z paliv

Průmyslové procesy

Použití ředidel a dalších produktů

Zemědělství

Odpady

PŘÍLOHA II

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ JEDNOTLIVÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ PODLE ČLÁNKU 3

	Mezní hodnoty emisí skleníkových plynů členského státu v roce 2020 oproti úrovním emisí skleníkových plynů z roku 2005
Belgie	- 15 %
Bulharsko	20 %
Česká republika	9 %
Dánsko	- 20 %
Německo	- 14 %
Estonsko	11 %
Irsko	- 20 %
Řecko	- 4 %
Španělsko	- 10 %
Francie	- 14 %
Itálie	- 13 %
Kypr	- 5 %
Lotyšsko	17 %
Litva	15 %
Lucembursko	- 20 %
Maďarsko	10 %
Malta	5 %
Nizozemsko	- 16 %
Rakousko	- 16 %
Polsko	14 %
Portugalsko	1 %
Rumunsko	19 %
Slovinsko	4 %
Slovensko	13 %
Finsko	- 16 %
Švédsko	- 17 %
Spojené království	- 16 %

PŘÍLOHA III

ČLENSKÉ STÁTY PODLE ČL. 5 ODS. 5

Belgie

Dánsko

Irsko

Španělsko

Itálie

Kypr

Lucembursko

Rakousko

Portugalsko

Slovinsko

Finsko

Švédsko
